

vsi za g. Friderik Seifritz v Miklauzhofu (okraj Borovlje, Pliberg, Železna Kaplja itd.) in za posestnika Josef Nagele v Velikovcu.

To so naši možje!

Volitev je pred durmi in boj se pričinja! Bodimo složni in volimo složno naše napredne možje!

Na delo do zmage!

Volilni boj.

Okraja Ptuj in Ormuž

Naš kandidat je velezasluženi

Josef Ornig

veleposestnik in župan v Ptuj.

Kaj nam je Ornig? Politični otročaji, ki nimajo niti pojma, kako se dela za ljudstvo, — in tisti zaslepljeni strastni prvaki, ki bi sovražili tudi Boga, ako bi ta prišel med nje in govoril nemško, ti ljudje so torej kar zatluli, ko so izvedeli o Ornigovi kandidaturi. Zakaj jih ravno to tako vznemirja? Ker se Orniga bojijo, ker poznajo Ornigove zmožnosti in ljubezen, s katero spoštuje ljudstvo tega moža. Tresejo se pred Ornigom, ti hofrati in kaplani, in zato ga — obrekujejo. No, vse obrekovanje ne pomaga nič: Ornig je preveč storil, da bi ga uničilo neumno čečkarjenje v prvaških listih. Bolje bi bilo, ako bi prvaki enkrat pokazali račune prejšnjega okrajnega zastopa, katerega načelnik je bil „profesor“ Zelenik in v katerem je igral prve gosle prvaški Brenčič. Zadolžen je bil okraj pod Zelenik-Brenčičom že ušesa in ničesar se ni storilo za ljudstvo. Ornig je postal l. 1904. okrajni načelnik in je prevzel od prvaškega zastopa popolnoma zanemarjeni okraj ter 22 tisoč dolga. Danes je dolg poplačan in poleg tega se je izdalo čez 100 tisoč kron v ljudstvu koristne namene. Seveda, Ornig ima vpliv in ni spal za pečo kakor zaspani Zelenik, ki se je zbudil le, kadar mu je Brenčič račune za les ponudil... V dveh letih je pridobil Ornig okraju s prošnjami in zahtevami 14 tisoč državne podpore in 21.439 kron deželne podpore. Skupno je dobil okraj torej čisto zastoj od vlade 45.439 K. Da se dobi take svote, je treba delati! Na ta način je bilo Ornigu mogoče, zboljšati po prvaki zanemarjene ceste, zgraditi nove ceste, zboljšati živinorejo itd. Omenimo le Medribniško cesto pri sv. Barbari v Halozah, za katero so ljudje tako dolgo prosjali. Prvaki so pustili raje, da je kmet trpel in da je živina trpela, — Ornig pa je uvidel potrebo ceste in jo je zgradil. Ali pa Okičeva cesta. Kdor je videl staro cesto čez Okičevo goro, kdor je vozil enkrat po tej stari cesti, ta ve pač, kakšna je bila. Danes pa se vije lepa cesta čez hrib in brez truda pride živina čez. In s svojim delom je Ornig še prihranil pri zgradbi čez 10.000 K ter pridobil, da plača dežela polovico stroškov. Ali pa poglejmo ceste v sv. Urbanu. Pretekli ponedek se je pričelo z gradbo ceste Janežovci-Vinterovci-Derstelja-Juršovci v sv. Rupert. 20 let so ljudje prosili za to cesto, ali prvaki so bili gluhi. Ko pa je Ornig prišel, je bila prošnja vslišana. Omenimo še zboljšanje ceste na Grabinskem vrhu, ki je velevažna za promet iz Ščavinske doline, — nadalje cesto Velovek-Juvance-Destince-Svetnice, po kateri se danes že vozijo in končno cesto od radgonske ceste v Urban, ki je velepomembna. Kdo drugi se je za vse to pehal in trudil kakor Ornig? Omenimo nadalje regulacijo Pesnice, za katero ima tudi Ornig velikih zaslug in ki bode dvignila vrednost obmejnih posestev. Za živinorejo se je izdalo čez 1200 K in vprašajte kmete, ali je bilo to dobro ali ne?!... Vse to je Ornigovo delo! In zdaj hočejo taki malenkostni politiki kritizirati Orniga. Prvaki, skrijte se, pojdite zopet za peč spat, kajti Ornigova dela bodo živela, ko vas vse več ne bode. Živio naš kandidat Ornig!

Volilci okraja Ormuž! Piše se nam: Volilni dan se bliža in z njim odločitev. Videli in slišali smo klerikalne shode ter shode Zadravčeve stranke. Ali tudi naprednjaki „Stajerčeve“ stranke so prišli in tudi te možje smo videli in čuli. Kar naprej povemo, da se nam dopade od vseh kan-

didatov najbolj napredni posestnik **Josef Ornig**. Ornig in njegova stranka se ne vsiljuje; ali resnica je podlaga naprednjakov in zato imamo veliko zaupanja ravno do Orniga. Klerikalci in njih voditelji, politični kaplani ter župniki, agitirajo z vsemi umazanimi sredstvi za svojega hofrata! Kje pa so zasluge tega moža? Kaj je za nas kmet storil? Kaj je izvršil? Mi vemo malo o delovanju tega moža in to kar vemo, ni ravno častno in lepo! Vao ljudstvo že kliče: Reši nas, o Gospod, vseh hofratov, posebno pa Ploja! — Drugi je gospod Zdravec, šef prvega parnega mlina v Središču. Mož naj bode tak ali tak, res pa je, da ga nam hočejo vsiliti celjaki prvaški dohtarji in prvaški učitelji. Kmetje se niti zmislijo niso na tega moža. Ali par prvaških dohtarčkov in učiteljev hoče komandirati ljudstvu kandidate, kakor hoče v klerikalnem taboru diktirati kandidata par pokvarjenih farjev. To pa ne gre! Vsem tem ljudem se gre izključno za prvaško hujskarijo, nikdar pa korist vbogega trpina... Mi naprednjaki pa smo siti vse neumne hujskarije, mi si želimo in delamo v prvi vrsti za mir med Nemci in Slovenci in za pridno gospodarsko delo, katero edino nam more zboljšati naš položaj! Zato bodimo složni, vi kmetje in obrtniki v ormužkem okraju, bodimo složni, da prodre enkrat ljudska volja! Volimo ednoglasno v delo za ljudstvo izkušnega Jos. Orniga. Do zmage pa nam pomagaj Bog! — Kmetško-obrtniški volilni odbor v Ormužu.

Hofrat Ploj v sodnijski preiskavi. Kakor znano, očital je nemški poslanec Stein v državni zbornici hofratu Ploju, da je imel ta nekaj po zakonu prepovedanega z nedoletno deklico. Klerikalni listi se seveda to stvar zamolčali. Sodnija pa se peča s celo zadevo. Listi poročajo, da je cela stvar pri okrajni sodniji v Leobnu. V zadnjem času je sodnija zaslišala celo vrsto prič. Tudi na Dunaju se je zaslišalo veliko prič. Lepe stvari bodo prišle na dan! Ali ni nesramnost, da si upa ta človek nastopati zdaj kot kandidat? Ves svet zahteva, da se opere najprve tega očitanja. Ako ni res, kar je Stein trdil, potem je imel hofrat Ploj časa, da se opere očitanja. Doslej pa tega ni storil. Pač pa hoče postati „poslanec“. Mi vemo iz popolnoma zanesljivega vira, da so celo Plojevi sorodniki prepričanja, da je nekaj resničnega na tej stvari. Ploj, skrij se v zadnji kotiček! Vse pride na dan!

Sv. Urban nad Ptujem. Res je, da ima gospod Ornig veliko zaslug za naš okraj. Ako mi kmetje nazaj pomislimo, kako je bilo s konjerejo, dokler so imeli klerikalci zastop v roki, potem vemo vse. Dokler je bil hofrat Ploj s svojimi pajdaši prvi gospod, smo morali mi kmetje vedno prosjati, naj se nam pripravi boljše, težke žrebce. Ali nič nismo dosegli. Ko pa je postal Ornig načelnik, je naše prošnje takoj vpošteval in dobili smo lepe, težke žrebce. Preje smo redili žrebce 5 let in dobili kakih 100—120 gold. zanje, zdaj dobimo ta denar že po 5. mesecu. Tako je delal naš Ornig! In zato bodemo glasovali zanj, ker bi bilo le kmetu v korist, ako postane Ornig poslanec.

Sv. Urban nad Ptujem. Preteklo nedeljo dopoldne smo imeli tukaj v Mariničovi gostilni prav lepo uspelo zborovanje. Velike sobe so bile natlačeno polne volilcev. Lahko rečemo, da je prišlo nad 200 kmetov. Shodu sta predsedovala gospodarja Žampa in Vrabelj. V enournem govoru je razložil urednik Linhart potrebščine ljudstva, pomen volitev in cilje nasprotnišk-kih strank. Neki klerikalni podrepnik je skušal govor motiti. Očividno je bilo, da je poslal tega razgrajča sam kaplan na shod. Kaplan se namreč sam ne upa več na shode, odkar so ga vrgli kmetje iz dvorane. Tudi njegovemu podrepniku bi se to kmalu zgodilo. Ko bi govornik ne branil, vrgli bi kmetje črna razgrajča gotovo čez stopnice. Končno, mu jih je g. Linhart toliko gorkih povedal, da jo je možakar osramočen odkrnil. Na shodu zbrani volilci so sklenili ednoglasno, oddati svoje glasove in delovati z vsemi močmi za našega kandidata g. Jos. Orniga. Revno prebivalstvo, je opazovalo gospodarsko delo našega Orniga. Vsi zanj na del!

Sv. Barbara v Halozah. V nedeljo popoldne se je vršilo v gostilni Blas volilno zborovanje.

Prostori so bili natlačeno polni. Iz vseh sosednih haloških občin so prišli volilci. Predsedoval shodu posestnik Windisch. Govoril pa je urednik Linhart, ki je popisal zlasti pametno gospodarstvo okrajnega zastopa in zasluge, kateri si je pridobil g. Ornig kot načelnik zlasti zgradbo medribniške in okičeve ceste. Shod sklenil ednoglasno, podpirati z vsemi močmi volitev g. Orniga. Nasprotniki se tega lepega uspelega zborovanja niso udeležili.

Sv. Marjeta nižje Ptuja. Naš župnik Štajer je strastni agitator za Ploja in sovraži vsaokaj kdor ni za tega nedolžnega hofrata. Enemu nas sedu je iz golega političnega sovraštva prepovedal, mleko dalje jemati. Naprednjaki ne pristane se zapeljati od politikujočih farjev!

Sv. Bolfeng pri Središču. Zadnje nedelje oznanjeval je župnik Zdravec raz prižnici volilci naj pridejo pred volitvijo k njemu, da jim napiše v volilne listke ime tistega kandidata, katerega morajo voliti. To je res preveč! Dvojni pregrešek tiči v tem ravnanju. Prvič zablajba župnik s takim počenjanjem božji hram, omadežuje sveto cerkev, se zopet stavi škofu in papežu. Drugič pa prezira volilno postavo, ki prepove vsako nasilje glasovolitev. Taki nesramni hujskači v farški sukni spadajo v ječo in mi opozarjamo višjo oblast naj stori svojo dolžnost. Fej hujskačem!

Velika Nedelja. Dragi „Stajer“, kot sta človek ti naznamaj, da še nisem take bedarije videl kakor zadnje nedelje. Bil je namreč nas shod hofrata Ploja. Kaplan Ozvatič je Ploju že prejšnjo nedeljo pot pripravil. No, prišlo je okoli 200 oseb obeh spolov. Tudi 5. t. m. v cerkvi Ozvatič omenil, kako naj se voli. To je čital na prižnici neko pismo, katerega mu nekdo zaradi njegove bedarije pisal. Ako bi Ozvatiča malo na njegove grehe opozori, potem pove to takoj na prižnici. No, tudi v nedeljo je bil Ozvatič Ploju desna roka. Kvasil je vsemu goče, in seveda so mu njegovi podrepniki svoji temi poslakli; zlasti sta bila zanj Meglič Jaka iz Trgoviča in Škupač iz Senežč, ki del kotiča na tri vogle. Neumni Ozvatič je tudi kvasil, da imajo nekateri kmetje cele kopice otrok. Kaj tebe brigajo otroci? Ali skrbil za zanje? Ploj je seveda zopet ljudem med okoli ust mazal in odobraval so mu nekateri zaslepljeni, ki še verujejo farški lažnivosti. Posebno trgovski župan se je mazal okoli Ploja kakor maček okoli vrle kaše. Ploj je vse omenilo kako vrabci žvrgljajo in žabe regljajo, le stališče glede nemškega jezika je „pozabiš“ jasni. Seveda, Ploj si pač misli: ako kmeti tudi ne zna nemškega, popovsko-dohatarske jezika le zna polniti! No, vsak po svoji volji! Bog razsveti duh volilcev, da bodo 14. maja oddali svoje glasove le za našega kandidata velezaslužnega Jos. Orniga v Ptuj!

Okraji Šmarje-Rogatec-Kozje

Edini ne od dohtarjev ne od farjev odvisni kandidat kmetov obrtnikov ter delavcev je

Andrej Drogenig

posestnik v Kačjemdolu.

O „kandidatu“ Žurmanu smo dobili anonimnih in podpisanih pisem, ki bi Žurmana hudo ogrdili in tudi k temu prišli, da bi odstopil od kandidature; — ali mi objavimo teh dopisov, ker se nam zdi to orožje preostudno. Tako delo prepuščamo planu Korošcu. Vendar pa bi Žurman pač storil, ako se ne vtika v javnost, ker ga ljudje precej dobro poznajo! Razumete?

Iz Buč pri Kozjem. Vzemi, dragi „Stajer“, tudi od nas Bučanov par vrtic. Naznaniti moramo nekaj od naših črnuhov, ki tako hu mešetarijo za Korošca. Teh mešetarjev je 3: župnik Janez Stojko, Jakac Bovha in Božiček, zadnja dva cerkvena ključarja. Naš župnik je dobil nekaj spisov od faranov, da ne opravlja v redu božje službe. To je resnica. V hudem mrazu po zimi traja božja služba po 2 uri in nikdar ne pride ob tisti, katero je oznanili. 21. aprila je zarohnel, da bile Buče preje rajске, zdaj pa so živi peči Seveda, fajmošter nafahta vse, kar rabi za svoji dve kuharici, po fari in zato je hudo seveda „raj.“ Peklenska pa je fara zato, ker

ljudje ne pustijo več za nos voditi od črnuhov. Črnhovi so privedli pri nas tudi volilni shod in je prišlo veliko ljudstva. Med drugimi sta prišla mešetariji tudi kozjanski kaplanček in dohtar Jankovič. Krepki možaki pa so se zoperstavili hujkanju in so vpili: „Proč s Korošcem!“ Na celem shodu ni bil drug za Korošca, nego fajmošter in njegovi dve kuharici ter nekaj mlečnih farovških podrepanikov. Najdalje je zadnjo nedeljo župnik oznanil, da bode 2. maja sv. mašo služil v ta namen, da bode Korošec izvoljen. To je lepo! Politikujoči duhovni, kaj ste napravili iz božjega hrama?! No, nam je že Bog pamet razsvetlil in vedeli bomo, koga naj volimo! Korošec naj grè najprve gnoj kidati, da bode razumel kmetško delo, potem naj se pusti voliti za poslanca. Mi kmetje vemo, koga bode volili. Naš kandidat je naš tovariš — kmet Andrej Drogenig. Vsi zavedni kmetje napišemo to ime na listek in dobro bomo delali, da se po kaže enkrat kmetška volja. Volitev je tajna in nikdo ne sme groziti zaradi volitve. Korošca naj volijo duševni sužnji, mi kmetje pa imamo svojega Drogeniga!

Občinski tajnik F. Došler in njegovi tovariši izrabljajo svojo službo za agitacijo za Žurmana. No, Žurman je tudi občinski tajnik, čeprav je ljudem še presneto malo zastoj naredil. Nam tudi na tem ni nič ležeče, da se zavzemajo ti možakarji za Žurmana. Ali to ne gre, da zlorabljuje svojo službo za to delo. Nekteri tajniki psujejo našega Drogeniga pri razdelitvi volilnih listkov tako, kakor da bi bili naravnost podplačani od „Narodne stranke“. Zlasti pisar Franc Došler je v tem oziru tiček. Ta možakar je bil nekdanj naprednjak, ali zdaj je preskočil v stranko prvaških dohtarjev. Pri razdelitvi listkov psuje Drogeniga, tako da se bode moral za svojo nesramnost pred sodnijo zagovarjati. Naj bi se raje bolj za svojo službo brigal. No, poskrbelo se bode, da se fantu jezik skrajša.

Rogatec. Veliki prostori pri Brezinseku v Rogatcu so bili napolnjeni, ko je prišel v nedeljo popoldne tudi k nam kmečki kandidat Andrej Drogenig, da se nam predstavi in svoj program razvije. V peldrugo uro trajajočem govoru je vse za kmetijstvo in naš volilni okraj potrebno omenil in objubil v slučaju izvolitve le resne želje svojih volilcev zastopati, vso narodno hujkanje pa drugim prepustiti. Ko je še g. Vidgaj govoril o nasprotnih kandidatih in vprašal, zakaj je g. Žurman iz okraj. zastopa izstopil, videlo se je, da so navzoči bili le za našega kandidata vneti. G. Vidgaj opisal pa je tudi mešetarja od Žurmanovega Oroslava Kušeca tiatega „Musterkmeta“, katerega vsak pozna kot slabi denar. Kušeco leta okoli, kakor da bi on kandidiral, na hiši pa niti oknov nima in vrane in srake tam mlade imajo, kje bi megal on s svojo familio stanovati. Splošno ploskanje je Vidgaju pritrnilo, da je po resnici povedal. Razun 2 klerikalcev glasovali so vsi volilci enoglasno za našega kandidata Andreja Drogenig-a. V Rogoškem okraju pa ni polje za Vinkota Žurmana, ker tudi njega dobro poznamo.

Lemberg. Zadnjo nedeljo v poldan imel je naš kmečki kandidat Andrej Drogenig. kmet v Kačjem dolu, tudi pri nas volilni shod. Prostori pri g. Zupantiču so bili napolnjeni. akoravno se je sv. opravilo, koje je na Florjanovo nedeljo v Lembergu običajno, odpovedalo. Govornik Drogenig je v mirnih besedah razložil svoj program in tudi popolno jasno razložil dosežanje napake na polju kmečke postavodaje. Ednoglasno Živijo je zadonelo po obeh sobah in v veži, ko je govornik končal. Neki prismojeni klerikalec je trdil, da bi bil Drogenig za vse najboljši, samo sv. vero ne zna tako braniti, kakor dr. Korošec (Op. ur. Pri svoji Idi. Govoril je h koncu tudi g. Vidgaj o krivicah pri vojaščini in o drugih nedostatkih. Navzoči so navdušeno enoglasno sprejeli kandidaturu Andreja Drogenig-a in ga prosili naj v slučajni izvolitve neustrašeno deluje v smislu razvitega programa. Gospod Žurman v Lembergu ne bo našel pravega polju akoravno se bo Kušec še tako prizadeval lagati. Vete Vi šribarski kmet ali kmečki šribar kakor Vam je ljubeš V ste se zmotili če ste Lemberg v Vašem potovanju kot zadnji kraj spoznali ali ste mogoče namenjeni tukaj Vašo kandidaturu pokopati, povabite k

sedmini in za trogarja le one podkupljene podle duše, nas pa ne.

Žujsem. Tudi pri nas se je minulo soboto zvečer predstavil naš neodvisni napredni kmečki kandidat Andrej Drogenig iz Kačjega dola. Prostorji pri g. Gajšku bili so sicer polni pa vendar bi bila udeležba še veliko večja ko bi se bilo zborovanje bolj po širokem razglasilo. Nad sto kmetov in delavcev je mirno in pazljivo poslušalo kandidatov govor in vsestransko priznanje je žel govornik, ko je koncem svojega govora prigibal volilce z mučeniki. Rekel je: mučeniki so šli za svoje prepričanje v grozno smrt, ne darujte toraj Vi volilci Vaše prepričanje samo zavolje tega, da vstrežeti organistu, mežnarju ali kakem podkupljenim mešetru narodne stranke. Bodite možate in zapišite 14. maja tistega na volilni list do katerega imate največje zaupanje. Posesnik Žekar se je nato kandidatu za svoj trud zahvalil in navzoče opiril, do volitve pridno delati, da bo edini pravi in neodvisni kmečki kandidat A. Drogenig častno izvoljen na kar je enoglasno „Živijo“ po dvorani zadonelo. Vsestransko javila se je želja za več nemškega poduka na kar je kandidat pripomnil da naj kr. šolski svet v tem svojo dolžnost stori in gotovo se bo opravičeni želji ustreglo.

Imeno. Pri Žurmanovem nekdanjem sosedu Janezu Drogeniku v Imenem zbrali smo se po dokončanem delu v pondeljek večer vaščani in naši sosedje v tolikem številu, da je bila prostorna soba in lopa napolnjena. Navzočih je ailo tudi ena miza klerikalcev, med katerimi si je širokoustni gmajnski pot najbolj čovbe brusil, in ako bi ga kandidat sam ne bil branil, gotovo bi ga mi nesli na hlad. — Kandidat kmet Drogenig je razvil svoj program in pokazal da zares zastopi in ve kje in kaj potrebujemo kmetje in delavci. Govoril je tako prepričano, da je lahko vsakdo uvidel, da se to ni po kakem dohtarskem spisu naučil kakor Žurman. Klerikalci sami so mu pritrtili, da ima izvrsten namen in dopadlo se je nam vsem, ko je končno rekel: volite brez pritiska le tistega, katerega Vam zdrava pamet veleva. Navdušeno so sprejeli po odhodu klerikalcev zavedni kmetje kandidaturu in obenem izjavili, da bodo delali kaj se bo dalo na to, da bosta tudi tukaj nasprotnika pogorela.

Okraji Maribor (desno)-Slovenska Bistrica-Konjice

Kandidat vseh onih, ki hočejo gospodarski napredek, je

Ljudovik Kresnik

posesnik v Črešnjevcu.

Iz slov. bistriškega okraja. Veseli nas, dragi „Štajerc“, da nam priporočas kmeta Kresnika za kandidata. To je mož, ki ne živi od tujih žuljev, kakor „Fihposovi“ kandidati. Od ranega jutra do večera se mora naš Kresnik truditi, da mu je mogoče visoke štibre plačati. „Fihpos“ pa vpije, da so le njegovi kandidati dobri. Seveda, „dobri“ so pa, ne za kmeta temveč za požrešne farje, ki so dobili šele zdaj zopet 5 milijonov večjih plač. Kmet in obrtnik, ti pa le plačuj! Ako si posodiš denar, plačaš 7 do 8% obresti itd. Tako ne more iti naprej. Zato volimo kmeta Ludovika Kresnika v Črešnjevcu, ker on ve, kje kmeta čevelj žuli.

Sv. Martin na Pahorju. Kandidat Kresnik je držal tukaj preteklo nedeljo zelo dobro obiskano zborovanje. Navdušeno se je sprejela Kresnikova kandidatura. Na delo, — kmet za kmeta!

Okraji Maribor (levo)-Sv. Lenart-Ljutomer-Zg. Radgona

Od vseh političnih neumnosti neodvisni kmetški kandidat je

Franc Senekowitsch

posesnik v Leitersbergu.

Sv. Križ nad Mariborom. 21. aprila je imel pri nas shod znani parade-kmet Roškar. Povedal je, da bode učitelje odpravil, ker ti učitelji po njegovem mnenju le burke podučujejo. Rekel je tudi, da bode šolo skrajšal in da bode duhovščini plače znižal (glej, glej, kaj pa bo „hauptman“ klerikalcev, kaplan Korošec k temu

rekel? Pravil je tudi 'o draginji mesa itd. Ali vse prazne besede mu ne bodo pomagale. Mi smo naprednjaki in ne bomo pozabili, da so vrgli klerikalci duhovništvu 5 milijonov naših davkov v žrelo. Zato bomo volili Franca Senekowitscha!

Sv. Lenart Slov. Gor. 5. maja je obdržal gostilni g. Sarnitz naš kandidar dobro obiskano volilno zborovanje. Predsedoval je shodu g. Ferd. Gollob, župan iz sv. Trojice. Temeljito je razložil naš kandidat Senekowitsch svoj program in burno odobravanje je sledilo govoru. Navzoči volilci so sprejeli ednoglasno kandidaturu Senekowitschovo. Le mežnar je bil proti. Na delo, dvanajsta ura prihaja! Na delo!

Okraja Celje in Vransko

Kandidat naših somišljenikov je

Jos. Vodopituz

oskrbnik graščine Schönegg.

Iz Gomilske. Dragi nam „Štajerc“, sprejmi par vrtic iz naše lepe Savinske doline. Še veliko lepša bi bila, ko bi ne imeli toliko hujškačev. Dne 5. maja imeli smo službo božjo ob 6 uri zjutraj. Ali na meste Kristusovih navkov, predlagal je nam župnik Franc Skorcjan samo o volitvah, tako da nam se je prenumno zdelo njega poslušati. Kaj je nas takih da so nam odpadle tiste debele deske raz oči, da vidimo, ko nam je Bog dal lepi vid, morali smo zapustiti hišo Božjo in šli po krémah iskat Božje kapljice... To so lepi duhovni, to je lepi nauk! Kdor ne trobi v njihov rog, ta je „brezverec“, „nemčur“ in Bog si ga vedi kaj še vse. Taki duhovni, ki hišo Božjo za politiko rabijo, so sami krivi, da vera peša. Ali vera je njemu deveta briga, samo da je njegov trebuh lepo okrogel in obličje njegovo napeto kakor polna luna. Na vse to pa še hoče imeti polno blagajno tisočakov. Za danes toliko! Mi pa volimo našega Jos. Vodopitza! Neustrašen Faran.

Okraji Borovlje-Dobrlavas-Železna Kaplja in Pliperj

Naš kandidat je neodvisni, napredni

Frid. Seifritz

veleposestnik v Miklauzhofu.

Gutštajn. Ljubi „Štajerc“, tudi ti moraš izvedeti, kako se nam je prišel kandidat prvakov in slabih farjev Grafenauer predstavljati. Imel je v Steklovi gostilni pri fari shod. Druzeza ni vedel, kakor po „Štajercu“ udrihati. Rekel je, da je boljše kuga v deželi nego „Štajero“ v hiši. No, od „Štajerca“ pač še ni nikdar žival končala. Pač pa smrdi iz nekaterih prvaških farovžov že grozno po kugi. 28. aprila je prišel ta zmešani orglar Grafenauer k Blatniku pri Gutštajnu. Prišel je praviti, da to ne bode šlo, da bi se dača na vino zmanjšala. In tudi Brejček je o temu lagal, češ da pozna predobro postave in da vè, ne bode z našo prošnjo nič. Ali glejte, 25. aprila pa že je bilo potrjeno, kar smo želeli. To se je zgodilo brez Grafenauerja in Brejca. Ta prvaški Brejce je tudi rekel, da se moramo sramovati, da smo delavci. Seveda, vsi ne moremo biti dohtarske pijavke; kdo bi pa potem na fužinah delal? Proč s prvaki! Mi gremo za naprednjaka Seifritza v boj.

Žitaravas. (V znamenju revolverja.) Dne 5. maja so sklicali črnhu za Železno kaplo in Žitaravas volilni shod. Grafenauer in Brejce sta v Kapli najela iz Obirskega „leibgardo“ [sestavljeno iz tepežev, ki so kakor razbojniki na povelje strahopetca Brejca napadali naprednjake, ki so imeli srčnost, se zoperstavili grdimi lažmi dohtarja Brejca in Grafenauerja, ki so v svoji zagriženosti vlivali svoj besni strup na koroško učitelstvo, deželni zbor in našega kandidata. Bilo je naših dovolj, da bi vse strahopetne tepeže, ki samo z nožem od zadaj ali s stolami in vrčkami znajo napasti ljudi, popihali, kakor vihar suho listje. Pa so bili mirni. Brejca pa je mrzalo, da bi se kdo zoperstavil njegovim nesramnim besedam in ožigal njegovo postopanje, kajti če bi prišli naši do besede in bi odprli zapeljanim volilcem oči, spreobrnili bi se stvar v neprid Brejcu in tovarišu. Tako pa je dal povelje: „Prostor naredite, vržite jih ven!“ Pa 40 tepežev ni moglo odpraviti 5 korajžnih

mož, ki niso drugega orožja rabili kot svoje roke. — Po „junakem“ opravi v Železni kaplji sta imela Brejca in Grafenauer predrznost, se vsilovati volilcem naše občine, v kateri ima svoj sedež naš kandidat, poštenjak Friderik Seifritz na Miklaushofu. Pa se jim je napravil spomin, ki jima bo vzel za bodočnost vso veselje, priti v naš mirni kraj. Reklo se je, da je ta shod samo za volivce žitrajške občine. Pa so bili k večjemu le obirski tepeži, znani Novak iz Sinčevasi, par šentlipških revežev z debelimi diljanci pred čelom neki tukajšnji „Wildschütz“ fanatični udje „Trte“, sveta gospoda, med drugim „Lojzej“. Največ pa je bilo žensk in otrok. To so bili „volilci“ črne stranke. Bili so „voll des edlen Gerstensaftes“, ki jim je „špendiral“ dobrosrčni župnik. In so mu bili zelo hvaležni, celo Brejca se ga je precej nasrkal, kajti komaj je zagledal našince, ki so prišli čisto mirno v sobo (napolnjeno z jankami ženskega in moškega spola), da bi odgovarjali koncem govora na laži, je pretrgal svojo čenčarijo in jih je izzival z besedami: „To je tisti N. N. iz Železne kaplje, ter kazal s prstom na gospoda K. Na to so mu naši krepko odgovorili in v hrupu, ki je tedaj nastal, je imel Brejca priložnost, dati svoji „lajbgardi“ — kateri so si pridružili nek znorel Tihojčan, udje slavne „Trte“ in neki zbešneli tesar, možakar kakih 70 let (sram bi ga imelo biti začenjati pretep kakor kak zaljubljen fant, ko ga zasačijo pri „oknah“) — kakor v Kapli povelje: „Ven jih vržite!“ Pa to ni šlo, kajti jauke stebre ne premaknejo. Prišli so orožniki, ki so stali pripravljeni, pomiriti vsak hrup, in Brejček, kateremu je srce ušlo nekam, kamor ne moremo pogledati (kajti on sam je bil izzivač), se je skrtil za njimi. Programa ti ljudi nimajo. Njih program je psovati učitelje, katerim se je zvišala plača, brez da bi se povišali deželne doklade. Naložil se je le davek na privatno vino in na najemščino lova. To kmeta in obrtnikov nikakor ne zadene, pač pa duhovnike in bogate kloštre, ki imajo v kletih „faslane“, medtem ko mora iti siromak v gostilno si kupit za krvavo prisluženi denar kak „firkelje.“ Njih program je nadalje, psovati deželni zbor in sploh vse, kar je ustanovila naša stranka dobrega in koristnega. Psujejo nadalje gospoda kandidata našega na tak grd način, da bi se obračal mrlič v grobu. Celo bojkot na Seifritzovo pivo so napovedali. Gotovo jim je „Freibier“ tako ugajal, da nočejo nič drugega več. „Einem geschenkten Gaul sieht man nicht ins Maul“ si je mislil oni, ki je bojkot pridigoval. Kako različno so vendar naši shodi proti onim. Slišiš le lepe besede gospodarskega pomena; naš vrli kandidat ne zgubi besedice čez nasprotnega kandidata, temveč razvija svoj gospodarski program. — Po odhodu iz klerikalne gostilne, koder se je vršil shod, smo šli naprednjaki v gostilno vrljega Martina Keuschlna. Tam sta razvila neustrašena gospoda Josef in Johan Krassnigg med burnim odobravanjem program napredne stranke, ter ožigosila izzivaško postopanje Brejca in Grafenauerja in sklenila se je od kakih 60 volilcev enoglasno rezolucija, da bomo vso našo moč porabili zato, pripomagati našemu kandidatu do zmage. Ko sta šla Brejca in Grafenauer, spremljevana od orožnika, na žitrajško železniško postajo, smo tudi mi spremljevali gospoda Krassnigg-a na železnico. Gredé je potegnil Brejca na gospoda K., ki je šel z rokami v žepu svojo pot in prišel Brejcu po naključju malo preblizo, revolver ter grozil, da ga bode ustrelil! Na to je nastalo med nami silno ogorčenje. Zdaj je padalo psovk, ki bodo možema ostale še dolgo v spominu. Tukaj sta pogorela popolnoma. Gotovo bo zdaj „Mir“ pisal, da je pijana druhal napadla „mirne“ volilce i. t. d. Molčal pa bode o zbadanju od strani Brejca in o revolverju. Pa ne pustite se slepti! Kmetje, rokodelci, delavci, pridite na dan 14. maja vsi, kar je naših, volite kot en mož in zmaga naša bo najhujša kazen za črne hujšake! Živeli naš kandidat Seifritz!

Sv. Vid v Podjurski dolini. Ljubi „Stajerc“, dolgo že opazujemo delovanje našega dušnega pastirja, češkega Svaton, ali zdaj je dosti. Tvoja krtača bode imela, dragi naš list, veliko z njim opraviti. Svaton rabi cerkev edino še za politično hujskanje. 3. maja je pozabil pri božji službi na litanije, ker je moral govoriti o volitvah.

Prejšno nedeljo je govoril na prižnici o volitvah in je pozabil, oznaniti prihodnje maše ter je storil to izpred altarja. Naravnost nezalisanu pa je to-le: 5. t. m. je povedal Svaton raz prižnice, da bode čital prihajajoči teden vsak dan mašo in držal procesije, da se izvoli gotovo prvaški Grafenauer. To je nesramnost! Ali plača le Grafenauer cerkev in duhovnike? Mi kmetje se izprosimo odločno tako hujskanje in braniti se bodedo znali tudi na drug način. Poleg tega je Svaton tudi — policaj. Ko se prične mračiti, koraka po vasi kakor petelin na gnoju in gorje, ako zagleda po 9 uri kakšnega fanta; gotovo se stepe z njim. Ako je pa Svaton po takem boju utrujen gre v prvo, žalibog napredno krčmo in spi je na en sedež 25 flašk Seifritzovega piva. V krčmi potem hvali umazene članke „S-Mira“, psuje dr. Grassl in urednika Linhartta itd. (Meni je pač vseeno, kaj govorijo pijani farški hujšaki o moji osebi; pasji bič je edini odgovor! Urednik K. Linhart). Pri nekemu tukajšnjemu posestniku so 3 lepa deklice. Fajmoštrov hlapec je tja rad zahajal. Župnik pa je postal ljubosumen, je šel k posestniku Maku in mu je prepovedal, češ da njegove hčerke ne smejo z nikomur občeovati, razven z — ? Ali gorje, volečastitega se je vrglo skozi vrata — kakor se čuje — je naredil Svaton obljubo, da ne gre nikdar več k 3 dekleti naenkrat... Še nekaj o temu črnuhu! Svaton še ni 1 leto v Rikarivasi in zato ni volilec. Dobil pa je občinsko potrdilo in ima zdaj volilno pravico, ako ravno mo še 8 dni manjka, da bi bil 1 leto v občini. Preiskava bode dognala, kje in na kakšni način je dobil Svaton to potrdilo (?!). Dr. Grosel je poslal župniku pismo, naj se oznaní, da se bodo kože stavile. Ali Svaton je dejal v gostilni da tega ne stori in je spil zopet svojih 25 flašk piva! Fajmošter, pripravili smo že možnarje, kajti z veseljem bodedo streljali, kadar odišes. Opsoval si tvojega hlapca, češ da je „farovski kozjak“, ker ni hotel iti po Grafenauerja. Ali ta ime pade na tebe, ti hujškajoči prvaški črnosuknež! Naprednjaki.

Okraj Velikovec-Staridvor-Svinec

Naš kandidat je vrli gospodar

Jos. Nagele

posestnik v Velikovcu.

Dopisi.

Sv. Ilj pod Turjakom. No, kaplan Luskar, če si res tako dober in nedolžen, kakor se delaš, zakaj te pa preganjajo ljudje? že v Vitanji bi se ti bilo slabo godilo, ko bi ne bil naglo pete odnesel. Tukaj te pa tudi ljudje tako ljubijo, da se jih je že več izrazilo, da toliko časa še v cerkev ne gredo, dokler boš ti kaplanče tukaj. Ako ti ne veš zakaj se moreš strahopetec ljudi ogibati, ti pa mi povemo: zato ko nikjer ne daš lairu, ko povsod ljudi zasleduješ s tvojim hudobnim srcem. Najbrže se le pravilno ravnáš po besedah: preganjaj svojega bližnega in škoduj mu, kar ti je v moči. Pa mi ti bomo že eno zagodli in tvojim nesramnim pomagajem, ko nam le ne daste miru! Naj tudi priprasto ljudstvo izve, kake duhovnike imamo; kar smo zamolčali že par let, to bomo razglasili zdaj. Tebi kaplan Luskar bomo pa povedali povest o košenih harnadelnov, te bo gotovo zanimala, da boš vedel da se mi Tvojega obrekovanja ne bojimo. Ti črno-suknježi se res na vse moči trudijo in letajo semtertja, to vse pa za politiko in volitve. Kmalu bodo res mogle farške kuharice namesto farjev opravljati njih službo. Sicer je pa bilo že tako v cerkvi oznanjeno, da se morajo novo rojeni otroci le dopoldan prineesti k. sv. krstu, zato ko popoldan ni nobenega črnuha doma; seve, če bi se pa primerilo da bi se slabotno dete popoldan rodilo, taki naj pa potem brez sv. krsta umerjejo. In ako bi se primerilo, da bi kdo na nagloma hudo zbolel, naj si tudi preje uredi, da bo dopoldan zbolel, in ne popoldan. Sicer pa tudi to ne bo nič pomagalo, ko kaplan Luskar tudi dopoldan noče iti več k umirajočim ljudem, kakor so se zdaj godili trije slučajji. Povedali jih bomo vse z imenom, da ta nesramni fant zopet ne bo mogel tajiti. Na Tolstim vrhu je zbolela ena ženska v Matičovi koči; prišli so ga prosit naj

gre k nje na spoved. Vprašal je kaplau, akudi nje je še kdo drugi tam bolan, ko se mu je pokobčan reklo, da ne, je pa zarežal, da zaradi enega volk samega človeke ne gre na Tolsti vrh, in zemačiti je morala umreti brez sv. zakramentov. V Dor-laj, ka žah je zbolela stara Steinauerca; kaplan tudi metni ni hotel iti in stara ženica je tudi morala umreti brez duhovniške tolažbe. In tretji slučaj. Str zbolela je zgodil pri našem županu g. Bedenikatal zbolela je njegova soproga, g. župan je poslal pavel svojega sina h kaplanu, naj pride njegovo ženo d pisan prevideti sv. zakramenti; ali kaplan ni hotel na iti, župan je poslal še drugič, tudi ni hotel iti. Stev. bilo je to na četrtek, in kaplan je rekel, naj Ni počaka do sobote, ko bode šel v sv. Lenarvabil mašo brati. V tretjič je pa šel sam župan in tučarja sicer k. g. župniku; vprašal je samo o jstro. nčarje ali greste ali ne? In g. župnik ga je posla v zopet k kaplanu; rekel je: če kaplan ne bo šel, lo in bom pa šel jaz! In ko je župan prišel v kaplanijo, poldar je pa dobil vrata zaklenjena; ali jih je kaplan je z nalašč zaprl, ali je pa bil zopet na agitiranj je p Take stvari se godijo pri nas.

Sromlje.

Dragi „Stajerc“, malo se kedaj e 29. čita, iz našega vinorodnega kraja; in kaj je nik. ž temu krivo? Saj veš, klerikalna gonja! Vsi ka. C teri tebe berejo bodo vekomaj pogubljeni — podri p nazorih naših za politiko vnetih fajmoštrov. zba h Imamo pa še enega posebno vnetega dr. Benaravi. kovičevega petolizca in to je naš gosp. županaj dr v Sromljah, namreč Am. Petau. Ta visoko častni, že potrebni padišah si je v svojo puhlo glavo vke- val, da dr. Benkovič mora biti poslanec, in da meri z kedo ne bode se udeleževal njegovih brezpo- nem t membnih čenč in kedo ga ne bode volil, bode tibi gotovo zapadel večnemu pogubljenju. Pa še se h drugo lepo lastnost ima naš dični „gospodine n, na župane“ — ah pije ga rad „Vince je sladko, j ti š teče prav gladko“, tako pravi stara pesem in taj p naš župane padišah ima posebno veselje izpol- nevatí zapovedi vinskega boga Baha, in kadar nsterš se ga naleze ta gospodine — (in to je vsaki pri- dan dvakrat) takrat pa meče ogenj in žveplo okat na tebe in vse tvoje čitatelje, tedaj je pravi in far prvi pretepač. Ima namreč tudi župan gostilno in sred in še več drugih obrt, in ako se kateri ubogi zžavn pivca zmoti in začne govoriti o čem drugem kakor o Benkovičevi politiki, tedaj joj in gorje za njega; če ni takoj lepo tih je takoj napaden nik, na mestu. Ima namreč za vsako malenkost pri- ni kl pravljenjo naš župan in gostilničar dva sina, dva stnik, psa, nazadnje on in njegova gospa poleg pri- ni sve caplja. Zavoljo svoje surovosti se je naš dični tar in župan že večkrat moral nekje pri okrajni sod- bil na niji oglasiti in ga baje tam že dobro poznajo podič kot jako „olikano“ osebo, kar se tiče pretepor drag in zmirjanja. Sliši se tudi da bode tudi sedaj reze“ mogel iti kašo pihat? Ali kaj? No gospodine ošno v padišah, to je krasna politika dr. Benkoviča in rajni (tudi geslo smešne zveze pri vsaki priliki in tekel shodu: pretep in surovost! Za zdaj to drugo- ostel, krat več.

Sv. Janž na Dravskem polju.

Uredniki in apo naročniki „Fihposovi“ bi pač zaslužili, da se po) I jih nabaše v kanon in spusti med divjake. Neštri i sramnost je, da piše ta kunjca, da so „Stajerci- bni z jani“ le šnoparji. Menimo, da je med „Fihpo- vi“ J sovcih“ več šnoparjev kakor povsod drugje. Le zusa l poglejmo plodove neumnih teatrov! Tebi „Šta- kor z jerc“ pa kličemo možje: Bog te še živi, ker e, k delaš tako pridno za prepotrebno nemško šolo. nšan Mi, kateri smo že kaj po svetu skušali, vemo akor h kaj pomeni znanje nemščine. Bog daj, da ne bi si pr klerikalna hinavščina več zavladala! Bog živi kajnem tebe, ki držiš z reveži! Mi kmetje bodedo volili bil r našega Jos. Ornjga. Bog daj zmago! Farani nosnkr

Sv. Jakob Slov. Gor.

Par vrtic, dragi „Sta- di in jerc“, ti hočem naznaniti iz našega kraja. Grozno je se sovraštvo si sebi nakopal, ker si našega orga- je z nista, kaplana Rabuzo in komedijanta Zinára za m poč usesa prijel. Kajti resnice se bojijo ti ljudje netske Res pa je bilo vse, kar si pisal. Kaplan priditom n guje vedno proti tebi, — gospodje pa te smejo najno- čitati. Črni fantič je 14. aprila ljudje jezil s tem p besedo, da so vsi norci, ki čitajo „Stajerca“ i Brež No, maček naj le cvili, mi mu bodedo se na lšni du rep stopili. Naš organizist še vedno ni poboljšal spod svojega petja. Naše tercijalke imajo še vedno vnika „štince“, kot da bi mačke za rep vlekel. Ne zaup pomaga vse nič! Res je, da zdaj Ziner več ne bmu p hodi v farovž; nasprotno pa hodi zdaj Rabuzek k nemu k njemu na dom „poizvedovati“; menda hodi litvo).